12/01/2022

12 Ιανουαρίου 1822: Ο Ηλίας Μαυρομιχάλης σκοτώνεται ηρωικά μαχόμενος

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

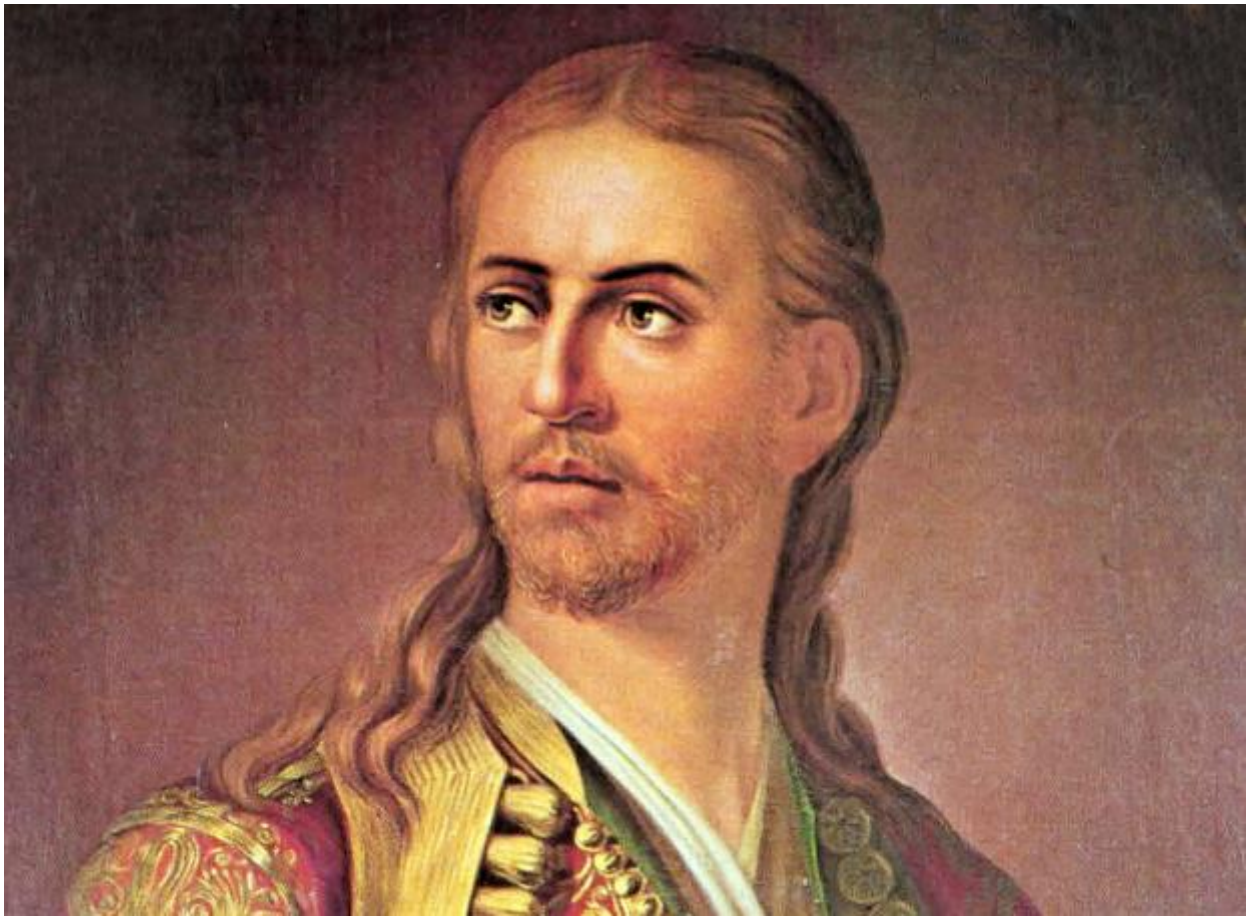

Ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης, γόνος της μανιάτικης οικογένειας των Μαυρομιχαλαίων. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης τον είχε χαρακτηρίσει «γενναιότατον και στρατηγικώτατον».

Ο Ηλίας Μαυρομιχάλης γεννήθηκε το 1795 στη Μάνη και ήταν πρωτότοκος γιος του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη. Ήταν γνωστός με το παρατσούκλι Μπεζαντές (beyizade, γιος του μπέη στα τουρκικά) για να αντιδιαστέλλεται από τον συνονόματο εξάδελφό του, που έφερε το παρατσούκλι Κατσάκος. Συμμετείχε στην προεπαναστατική συνέλευση των οπλαρχηγών στη Λευκάδα ως εκπρόσωπος της Πελοποννήσου και παρουσιάστηκε στο νησί με την ιδιότητα του καρβουνέμπορου, για να μην κινήσει τις υποψίες των αγγλικών αρχών (30 Ιανουαρίου 1821).

Από την πρώτη στιγμή έλαβε μέρος στον Αγώνα. Έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο

στην απελευθέρωση της Καλαμάτας (23 Μαρτίου 1821) και συμμετείχε σε πληθώρα πολεμικών συμβουλίων, συντασσόμενος πάντα με την άποψη του Κολοκοτρώνη για την κατά προτεραιότητα κατάληψη της Τριπολιτσάς, που αποτελούσε το διοικητικό κέντρο των κατακτητών στην Πελοπόννησο. Διακρίθηκε στη Μάχη του Βαλτετσίου (12-13 Μαΐου 1821) και συμμετείχε σε διάφορες φάσεις της πολιορκίας της Τριπολιτσάς και του Ακροκορίνθου.

Το καλοκαίρι του 1821 έσπευσε στη Βοιωτία με σώμα Μανιατών, για να βοηθήσει τον Ανδρούτσο στην αντιμετώπιση του Ομέρ Βρυώνη και του Κιοσέ Μεχμέτ. Τον Νοέμβριο του 1821 διορίστηκε αρχηγός των επαναστατών στην Αττική και στις αρχές Ιανουαρίου του 1822 δέχθηκε πρόσκληση από τον μητροπολίτη Καρυστίας Νεόφυτου να αναλάβει την αρχηγία της εκστρατείας στη Νότιο Εύβοια για την απελευθέρωση της Καρύστου.

Με 600 Μανιάτες διεκπεραιώθηκε στο Αλιβέρι και στις 11 Ιανουαρίου ενώθηκε με τα στρατεύματα του Νικολάου Κριεζώτη και Βάσου Μαυροβουνιώτη στις Κουβέλες. Την επομένη σκοτώθηκε ηρωικά μαχόμενος στα Στύρα με υπέρτερη στρατιωτική δύναμη, που έστειλε στην περιοχή ο μπέης της Καρύστου, Ομέρ.

Ο θάνατος του Ηλία Μαυρομιχάλη θεωρήθηκε βαρύτατο πλήγμα για την Επανάσταση. Σύμφωνα με κρίσεις συγχρόνων ιστορικών γι’ αυτόν, τον χαρακτήριζε «φρόνησις και καρδία γενναία, πατριωτισμός και φιλοτιμία απεριόριστος». Ο Ιωάννης Φιλήμων δεν υπερβάλλει όταν γράφει ότι «εάν η Δωρίς απώλεσε τον Αθανάσιον Διάκον αυτής, απώλεσε και η Λακωνία τον Αθανάσιον Διάκον αυτής». Ο ίδιος ιστορικός αναφέρει ότι ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης έλεγε «πως μόνο ο Ηλίας ηδύνατο να διαφιλονικήση ποτέ τη στρατιωτική ηγεσία της Πελοποννήσου». Λέγεται ότι και ο Ομέρ Μπέης, όταν του έφεραν σαν τρόπαιο το κεφάλι του ηρωικού Μανιάτη, είπε: «Κρίμα στον άνδρα!».

Πηγή: sansimera.gr